

1994. NOVEMBER
II. ÉVFOLYAM,
10. SZÁM

Ü VASSZÉCSÉNYI úzenet

ÖNKORMÁNYZATI LAP

Tájékoztató a szavazásról

Tisztelt Választópolgár!
Az 1994. évi önkormányzati választások időpontja 1994. december 11., vasárnap.

Szavazni 6.00 órától 19.00 óráig lehet az értesítőn feltüntetett helyen. Kérjük, hogy a szavazásra személyazonossági igazolványát és lehetőleg az értesítőt is hozza magával! Az értesítő pontosan tartalmazza a szavazóhelyiség címét, ahol december 11-én szavazhat.

Ön a szavazatszámoló bizottságtól három szavazólapot, valamint egy borítékot kap. Kérjük, hogy mielőtt leadná szavazatát, gondosan olvassa el a szavazólapokon lévő magyarázatot!

- A kislistás szavazólapon legfeljebb 7 jelöltre, a polgármester szavazólapján csak egy jelöltre szavazhat érvényesen úgy, hogy a jelölt neve melletti körbe x vagy + jelet tesz.

- A megyei közgyűlés szavazólapján a listák és az azokon szereplő első öt jelölt neve van feltüntetve. Ezen a szavazólapon is csak egy listára szavazhat, a lista neve feletti körben elhelyezett x vagy + jellel.

Szavazni csak a szavatszámoló bizottságtól kapott szavazólapokon lehet.

A szavazólapok kitöltése után az összes szavazólapot tegye a borítékba, és a borítékot dobja az urnába!

1994. december 11-én szavazatával vegyen részt abban a döntésben, hogy ki legyen a polgármester, kik képviseljék Önt az önkormányzati testületben.

Közülük választhat

Polgármesterjelöltek:

Szemes István (Lipárt u. 53.)

Varga Dezső (Petőfi u. 74/B)

Képviselőjelöltek:

Balázs Imre (Ady u. 30.)

Bertók Tibor (Széchenyi u. 30.)

Bódis József (Petőfi u. 20.)

Cserkész Viktor (Kossuth u. 8.)

Horváth József (Széchenyi u. 3/2.)

Imre János (Dózsa u. 24.)

Kiss Ferencné (Arany J. u. 1/A)

ifj. Márfi József (Széchenyi u. 31.)

Pál Lajos (Petőfi u. 27.)

Pungor Judit (Simon Judit, Dózsa u. 23/A)

Szemes István (Lipárt u. 53.)

Szemes Istvánné (Rákóczi u. 24.)

Takács János (Lipárt u. 2.)

Tóthné Pungor Angéla (Táncsics u. 6.)

Virágh Csaba (Temető u. 18.)

A lista minden tagja független jelöltként indul.

FELHÍVÁS

Ezúton szeretnénk felhívni azok szíves figyelmét, akik még nem rendezték az 1994. évre esedékes szennyvízcsatorna-hozzájárulást (de szeretnénk visszakapni a 15 százalékos), úgy azt legkésőbb

1994. december 5-ig

adják postára, illetve fizessék be a Csatornamű Társulat pénztárába készpénzben. A befizetésre 1994. december 5-én 15-18 óráig a Polgármesteri Hivatalban lesz lehetőség. A fenti időpontig teljesített közműhozzájárulás után a 15 százalékos közműfejlesztési támogatást az önkormányzat még december hónapban visszajuttatja az érdekelteknek. Az ezt követően történt befizetések után már csak 1995. II. negyedévében tudják a támogatást visszafizetni, amennyiben akkor az erre vonatkozó rendelkezés érvényben lesz.

(Információink szerint a visszatérítés január elsejétől megszűnik.)

Folytatódott a sikersorozat

Kabaré a sitkeiek előadásában

A Sitkei Színkör Molière: A képzelt beteg című műve és Illyés Gyula: Tűv-tevők című parasztkomédiájának előadása után ezúttal a harmincas és a hat-

vanás évek világát idéző kabaré-jeleneteket mutatott be. A művelődési ház nézőközönsége Rejtő Jenő, Görög László, Nádassy László, Tabi László, Karinty

Frigyes jeleneteit láthatta a válogatásban.

Rendezőként Nagy Gábor mellett Szép Gábort is köszöntöttük, aki színészként két éve tartozik a csoporthoz. Kávéházi hangulatot teremtettek az előadás előtt és a felvonások között felcsendülő Karády-énekek, valamint a színkör két új színjátékja, Imre Ramóna és Martonfalvi Mária, akik állandó szereplőként egy kávéházi asztal mellett ülve az összekötőszöveget mondták.

Természetesen a díszletek és a jelmezek ügyesen válogatott sokszínűsége is alkalmazkodott az egyes jelenetek s a kor ízlésvilágához. A négy epizód mindegyikében láthattunk tragikomikus elemeket, ugyanakkor a feszültség a végére oldódott.

A szépszájú közönség vastappsal hálálta meg a kiváló játékot, mely tudjuk, a színészek legnagyobb elismerése.

MEGKÉRDEZTÜK A KÉPVISELŐKET ♦ MEGKÉRDEZTÜK A KÉPVISELŐKET

Cserkész Viktor a magánéletben elektroműszerész a Magyar Kondenzátorművek Kft.-nél. Közéleti szereplése a rendszerváltással kezdődött, 1990-ben.

– *Hogyan lett képviselő az első szabad választások során?*

– Független jelöltként indultam, a Független Kisgazdapárt helyi szervezetének a támogatásával, az ő felkérésükre.

– *Milyen volt a kezdet, hogyan álltak neki a munkának?*

– Lelkesen, ám kellő ismeretek hiányában kezdtünk dolgozni. A rendszerváltást helyi önkormányzati szinten is igyekeztünk megvalósítani. Ennek szellemiségét próbáltuk tudatosítani az emberekben. Jómagam a választók és a falu érdekeit egyaránt szem előtt tartva igyekeztem megfelelni a kihívásnak.

– *Mi volt a falu érdeke, illetve mi az, amit a község érdekében tenni kellett?*

– Elsősorban az infrastruktúrát volt szükséges fejleszteni, az intézmények szerepét meghatározni, gazdálkodási rendjét áttekinthetővé tenni. A kezdetekkor még nem gondoltam, hogy a polgárok szociális helyzetével való foglalkozás domináns tényezővé válik. Véleményem szerint e téren elég kritikus a helyzet.

– *Mit jelent ez konkrétan?*

– Úgy tűnik az eltelt négy év tükrében, hogy egyre több család szorulna szociális támogatásra. Sokkal többen, mint ahányan ezt igényelték. Számosan nem kértek segítyt az önkormányzattól, holott én úgy látom, rászorulnának. Persze az önkormányzat erre a célra fordítható pénzszeze is véges.

Romlott a lakosság szociális helyzete

Cserkész Viktor

– *Akadnak-e nehézségek a képviselői munka során?*

– Szerintem az alapvető problémák a közös körjegyzőséghez tartozó három település (Csemeszkopács, Vasszécseny, Tanakajd) testületeinek érdekkülönbségeiből adódtak. Említhetném itt az intézmények strukturális átalakítását, a finanszírozási nehézségeket, a beruházásoknál, a fejlesztéseknél a megvalósítás során tapasztalt kivitelezői hiányosságokat. Nem szabad azonban megfeledkezni arról, hogy az előző kormány cél támogatásai nagymértékben segítették a beruházásaink (tornacsarnok, csatorna) véghezvitelét.

– *Élete milyen szakaszának minősítené az eltelt éveket?*

– Nagyon fontos és nehéz szakasznak. Ebben az időszakban a falu életének a „központjában” voltam, ráláttam és megtapasztaltam a település működtetésének a nehézségeit, és persze a siker örömeit is. Személyes vonatkozásban azt mondhatom, bővült a látóköröm, az ismeretségi köröm, akár a gazdaság területét, akár az emberi kapcsolatokat nézzük. Jóleső érzés, hogy a rendszerváltás utáni első testület tagja lehettem.

– *Sikerült-e a választók érdekeit képviselni a testületben?*

– A képviselői munkámat szolgálatnak tekintettem. A faluközösség érdekeit próbáltam érvényesíteni, bár az egyes személyek, akik rám ad-

ták a voksukat, ezáltal úgy érezhették, nem mindig az ő egyéni álláspontjukat képviselem. Ennek a problémának az áthidalását kéne valahogy megoldani egy közvetlenebbül politizáló testülettel.

– *Milyen megszívlelendő tapasztalatokat szerzett a ciklusban?*

– Meglátásom szerint célszerű lenne, ha az egyes önkormányzati feladatoknak felelőse lenne. Olyan, aki egy adott szakterülettel foglalkozik (intézményekkel, beruházásokkal, pénzügyi dolgokkal) mind a döntéshozatal során, mind a végrehajtásban, s ezért felelősséggel tartozzék, és számonkérhető legyen rajta a munka.

– *Érdemes volt részt venni a leköszönő testület tevékenységében?*

– Mindenképpen, még ha nehézségek és viták tarkították is a helyhatóság munkáját. Dicséretre méltó az a – szerintem látványosnak is nevezhető, főként infrastrukturális – fejlődés, ami a rendszerváltással a röpke négy év alatt megindult.

– *Indul-e a decemberi választáson?*

– Hosszú habozás után döntöttem az újbóli megmérettetés mellett. Az eddig megszerzett közigazgatási ismeretek és tapasztalatok birtokában szeretném az elmúlt négy év szellemiségét képviselni a továbbiakban is az újonnan megalakuló testületben.

– se –

Átadom a stafétabotot

Kovácsné Pungor Zsuzsa

Kovácsné Pungor Zsuzsa a Tanakajdi Növényegészségügyi és Talajvédelmi Állomás főelőadója.

– *Miért és milyen elképzelésekkel indult képviselőnek?*

– Mindig foglalkoztattak a környezetemben élő emberek problémái, a munkahelyemen is aktívan bekapcsolódtam a közügyekbe. Azt gondoltam, a falu érdekében is kamatoztathatnám a problémamegoldó képességemet. Erre inspirált a választási kampány hangulata is, egyfajta megmérettetés ürügyén. Természetesen független jelöltként indultam. Elképzeléseimben első helyen szerepelt az ésszerűsítés, a fejlesztések felgyorsítása, mindehhez a pénzügyi lehetőségek tisztázása.

– *Milyen problémákkal találkozott az új testületben, milyen változások történtek a tanácsrendszerhez képest?*

– Érdeklődőként részt vettem az utolsó tanácsülésen, tehát nem ért meglepetés az indulásnál. Nagyon sajnáltam, hogy nem megkezdett beruházást kellett átvennünk – a tornacsarnokra gondolok –, hanem az erre a célra tartalékolt milliókat, amelyek így a három utód-önkormányzat hónapokig húzódó osztozkodásának tárgyává váltak, és a közösen elkezdett tornaterem méretei már ekkor csorbát szenvedtek. Elképzeléseink legfőbb korláta a pénzhiány volt, ezért rögtvest megszüntettük az idegenek telekvásárlási tilalmát, és elkezdtük a Vörösmarty utca keleti oldalán a telekkialakítást.

– *Mi okozott vitát a képviselők között?*

– Elsősorban a három falut érintő ügyekben, az intézményvezetői kinevezések során voltak lényeges véleménykülönbségek a testületek között, de ide tartoznak az intézmények költségvetési vitái is. A mi testületünkön belül általában kisebbségi véleménykülönbség fordult elő ugyanezen ügyekben. Vitát váltott ki a tiszteltdíjas polgármesteri állás főállásra változtatása is, egyébként a határozatok, a helyi rendeletek közös akaratot tükröztek.

– *Milyen gyakran voltak a testületi ülések?*

– Az első időszakban kéthetente, aztán a havi rendszerre tértünk át, illetve szükség szerint. Elmondhatom, hogy egyetlen ülésről hiányoztam csupán, ennek a balesetem volt az oka. Azt hiszem, rajtam kívül csak a polgármester jelent meg többször az összejöveteleken.

– *Hogyan ítéli meg az elmúlt négy év tevékenységét?*

– Azt gondolom, hogy a vasszécsenyi önkormányzat mindenre kiterjedő alapos helyzetfelmérés után rengeteget változtatott – pozitív értelemben – a falu arculatán. Ha mérleget készítek, akkor – különös tekintettel arra, hogy köztisztviselőségem miatt nem indulhatok újra a képviselői megbízatásért – örömmel tölt el, hogy részem volt a településünk látványos fejlődésében. A hosszú lista felsorolásától most eltekintenek, ezt megteszi a polgármester a beszámolójában. Mindazonáltal talán nem szerénytelenség így állítanom, hogy tevékeny részese voltam az előrehaladásnak. Büszke vagyok rá!

– *Mit adnak át az új testületnek?*

– Az eddigiekből kiderült, én valóban átadom a stafétabotot, ám természetemből fakadóan nem szándékozom kivonulni a közügyekből. Részt vehetek a testületi üléseken – mivel azok nyilvánosak –, bár ezt állítólag eddig nem propagáltuk megfelelően. Általában is információhiányról beszéltek a faluban, annak ellenére, hogy az ingyenes és mindenkihez eljuttatott helyi lap közölte a közérdekű információkat, és rendszeresen ismertette az aktuális rendeleteket, döntéseket. Az új testületnek nem lesz könnyű dolga a romló gazdasági helyzetben, de én, örök optimistaként csak azt mondhatom: jó szándékkal, ésszel, kompromisszumkészséggel mindent meg lehet oldani. Legyenek értelmes célok, és legyenek olyan vezetők, akik vállalják a sokszor hálátlan szervezést és irányítást.

Az új év költségvetésébe a csatornaépítés kötelezettségeinek terheit kell majd beépíteni, és az intézmények működtetése jelenti még azt a hatalmas terhet, ami beszükíti a mozgásteret. A megvalósított dolgok igazolnak bennünket.

– er

MEGKÉRDEZTÜK A KÉPVISELŐKET ♦ MEGKÉRDEZTÜK A KÉPVISELŐKET

A választások idején az Általános Művelődési Központ vezetőjeként tevékenykedett. Félidőben munkahelyet változtatott, s az új foglalkozás nem engedett elegendő időt közéleti tisztségének maradéktalan el látására.

– Pártszínekben lett képviselő?

– Független jelöltként, a Kiszegdarpárt támogatásával szálltam harcba a voksokért. A párt helyi szervezete agitált, és én nem mondtam nemet.

– Milyen feladatokkal bízták meg a testületben?

– Az akkori munkakörömből fakadóan a közművelődéssel kapcsolatos dolgok tartoztak hozzám. Abban az időben láttunk hozzá a parabolahálózat megszerzéséhez, a rendszer kiépítésének az elindításában aktívan részt vettem. Miután munkahelyet változtattam, időhiány miatt

„Megtettem, amit ígértem”

Krajczár Zsolt

kevésbé tudtam bekapcsolódni az önkormányzati tennivalókba.

– Ezután a képviselő-testületi ülésekről is gyakrabban hiányzott?

– Sajnos, a munkahelyi elfoglaltságom gyakorta közbeszólt. Amikor csak tettem, igyekeztem nem elmaradni az ülésekről. Azt azonban mégsem vártam el, hogy mindig a többiek igazodjanak az én munkabeosztásomhoz.

– Maradt-e valamivel is adósa a választóinak, illetve önmagának?

– Semmi olyat nem ígértem a választási kampány során, amit ne tettem volna meg. Úgy érzem, a tőlem elvárható dolgokat teljesítettem.

– Nem bánta meg, hogy részt vett a testület munkájában?

– Semmiképpen, hiszen ez a négy év eredményekben gazdagon telt el, s úgy érzem, ebben nekem is részem volt. Büszke vagyok, hogy tagja lehettem az első szabadon választott önkormányzati testületnek.

– Milyen tapasztalatokkal lett gazdagabb ezen idő alatt?

– Az emberek nem egyformák. Mindenki kedvére lehetetlen tenni. Akadtak olyanok, akik a mi legjobb szándékaink, jóindulatunk ellenére is igyekeztek gáncsot vetni. A polgárok értékrendje különböző, mindenkinek más jelenti a mércét, így nincs mit csodálkozni a munkánk eltérő megítélésén sem.

– Változott-e valami Önben a ciklus végére?

– Nem mondanám. Előtte is emberekkel foglalkoztam, ezalatt és jelenleg is, ismerem őket. Nem vártam többet a képviselőségtől, mint amennyit nyújtott.

– Indul-e a mostani választáson?

– Nem. Mint említettem, az utolsó időszakban nem tudtam maximálisan eleget tenni a feladatnak, most meghagyom a helyet más próbálkozóknak.

– Mit üzen az utódjának, milyen képviselő legyen?

– Legyen sok szabádeje, türelme, kitartása, rendelkezék mérhetetlen toleranciával, és persze nem utolsósorban maximális realitáserzéssel bírjon.

– et

Szívügy legyen a település fejlesztése

Tóthné Pungor Angéla

A helyi általános iskola magyar–rajz–történelem szakos tanárnője már egészen fiatal korától részt vesz a közéletben. Pedagógusi munkáját hivatásnak tekint, s szívügyének érzi a jövő nemzedékének a neveléséhez szükséges minél jobb feltételek megteremtését.

– Kérem, idézze fel a négy évvel ezelőtti eseményeket, amikor is képviselővé választották!

– Úgy véltem, pedagógusként hasznos tagja lennék a testületnek. A választás előtti időszakban keletlen tapasztalatokat szereztem arról, sok esetben mennyire korlátozottan gondolkoznak emberek, előítéletektől terhelten alkotnak véleményt, s teszik ezt anélkül, hogy erre kellő indokaik és érveik lennének. A választások eredményének ismeretében vegyes érzésekkel, ám határozottan kezdtem a képviselői munkámat.

– E közéleti tisztségében mit tett az eltelt önkormányzati ciklus alatt?

– Igyekeztem lelkiismeretesem megfelelni a választók bizalmának. Egyetlen képviselő-testületi ülésről sem hiányoztam indokolatlanul. A véleményemet akkor is elmondtam, ha tudtam, nem találok egyetértésre a képviselőtársaim körében. Volt példa arra is, hogy a jegyző-

könyvhöz írásban kértem rögzíteni a különvéleményemet. Sajnos, kevesen értesülhettek mindenről. Nem tudok arról, hogy bárki – élve állampolgári jogával – tanulmányozta volna a testületi ülések jegyzőkönyvét. Úgy érzem, aktív szerepem volt a tornacsarnok építésének a megvalósításában. Kezdeményezője voltam a kultúrházi vizesblokk kialakításának. Sajnálatlalt tapasztaltam, hogy az önkormányzat(ok) nem hoztak létre alapítványt a tornaterem építésekor. Ezért magánkezdeményezésként „Szív–Ész–Erő” néven iskolai célú alapítványt tettem az intézmény technikai színvonalának, valamint sportlétesítményeinek állandó fejlesztésére. Működtetésére a kuratórium tagjainak olyan szülőket kértem fel, akiknek a gyermekei várhatóan hosszabb ideig lesznek az iskola tanulói. Az alapítvány működéséhez anyagilag is hozzájárultam minden évben.

– Ütközött-e problémákba a képviselői munkája során?

– Gyakran találkoztam a kellő előkészítés, a szervezetség hiányával, s úgy éreztem, elszakadtunk – megfelelő nyilvánosság és kapcsolattartás híján – a választópolgároktól.

– Milyen feladatai voltak a testületben?

– Tagja lettem az Oktatási Bizottságnak – amely felkérések hiányában nem tudott érdemi munkát végezni –, s az iskolaszéknek mint szülő és pedagógus is. Ennek működése szintén a kezdeti lépéseknél tartott, mert hiába adtuk be az igényünk írásban az önkormányzat felé, hivatalos választ nem kaptunk.

– Milyen eredményeket ért el a testület, amit személyes sikernek is elkényvelhet?

– A testületnek – különösen a kezdeti időszak lehetőségeit tekintve – a település fejlődését sikerült elősegítenie. Most eltekintenek a hosszas felsorolástól. Úgy érzem, a megvalósult fejlesztések mind egyikeben volt szerepem.

– Hogyan vélekedik, mi az, amivel adósa maradt a választóinak és önmagának?

– Egyetlen dologgal maradtam adós: a falu Baráti Körének a megszervezésével. Ezt azonban azért nem tettem meg, mert nem akartam az akkori légkörben senkire sem „ráerőltetni” az elképzeléseimet.

– Minek örülne az elkövetkező években, úgy is, mint magánember?

– Ha a községünkben befejeződik az infrastruktúra teljes kiépítése, az utak helyreállítása, az iskola-

épület szükséges felújítása, a tornacsarnoki tetőtér beépítése. Örülnék, ha az emberek őszintébb bizalommal közelednének egymáshoz, azt keresve egymásban, ami nem elválaszt, hanem összetart bennünket. Szeretném, ha tiszteletben tartanánk minden ember alkotmányban rögzített jogait.

– Kikből álljon az új testület?

– Olyan emberekből, akik kötődnek a szülőfalujukhoz, a lakelyükhöz, annak fejlődését, fejlesztését szívügyüknek érzik. Olyan felelősen gondolkodó polgárokból álljon, akik a község lakosságának minél szélesebb skáláját képviselik. Nyitott, józanul gondolkodó egyénekből, akik képesek a véleményüket érvekkel, indulatok nélkül alátámasztani, akik – ha szükséges – képesek a kompromisszumra. Ne legyenek előítéleteik, s tudják, hogy helyes döntés csak alapos előkészítés, józan eszmecsere (nem parttalan vita!), közös gondolkodás eredményeképpen jöhet létre.

– Adhatják-e a választópolgárok a voksukat újra Önre december 11-én?

– Az elmúlt időszak tapasztalatai és a felsoroltak miatt döntöttem úgy, hogy ismét indulok a választáson. Magamat felelősen gondolkodó, kellő tapasztalattal rendelkező embernek tartom, aki a falu szülötteként erejéhez mérten eddig is mindent megtett a községünkben élők jobb és kulturáltabb életkörülményeiért.

– on

NÉGY ÉV A MÉRLEGEN ♦ BESZÁMOL A POLGÁRMESTER

VAGYONMEGOSZTÁS, ONÁLLÓSODÁS

Döcögve, akadozva, de beindult a helyi önkormányzat működése 1990 őszén. Ma már látszik, hogy teljesen más volt a politikai hangulat, más volt az elvárás mint ma, és mások a körülmények. A választók bizalmával felvértetve, őszinte tenni-akarással, jobbító szándékkal és hittel vágott neki a héttagú képviselő-testület a nagyrészt ismeretlen feladatoknak. Nem tudtuk, mire vállalkoztunk.

Talán mindenki rendszerváltást, rendszerváltozást, rendszerváltoztatást akart (ki-ki saját elgondolása, illetve hovatartozása szerint), mégis minden változat(tat)ási szándék éles ellenállásba ütközött. Keserű pirula volt a behatároltság megtagasztalása ezen a téren. Az egyik biztos pont az önkormányzatokról szóló, annak idején hatpárti konszenzussal meghozott törvény volt. Ez már egy teljesen más alapokon nyugvó helyi közigazgatás körvonalait rajzolta meg, valóban európai mintára. A helyhatósággal kapcsolatos összes többi jogszabály viszont még (szinte kivétel nélkül) a tanácsrendszerre épült. A különbség látszólag elenyésző, de a gyakorlatban óriási volt. Erre csak akkor jöttünk rá, amikor például az iskolaigazgató-választás kapcsán nem tudtunk továbblépni egy – még a múlt rendszerben született – jogszabály miatt, amely lehetetlenné tette a képviselő-testület szabad döntését. Egy évet kellett várni, mire az Alkotmánybíróság hatályon kívül helyezte.

A jelentős számú akadályozó tényező ellenére mégis vitt bennünket a lendület, a képviselő-testületre végig jellemző volt a tenniakarással és a kompromisszum-készséggel. Nagy szükség volt erre az addigi társközségek törvényi alapon történt önállósodása kapcsán is, hiszen meg kellett osztani a Közös Községi Tanácsról az önkormányzatokra átszálló vagyont, továbbra is működtetni kellett a közös intézményeket, sőt, azok struktúráját át kellett alakítani.

Az általános iskola és az óvoda 1991. január 1-től önálló intézmény lett, a művelődési házat mindegyik önkormányzat saját irányítása alá vonta. A körjegyzőség, a házigondozói, védőnői és az egészségügyi szolgálat továbbra is közös fenntartású maradt.

1991 igen mozgalmas esztendő volt az önkormányzati munkát tekintve. Az önkormányzati rendszer kiforratlansága és a helyhatósági tapasztalatok hiánya miatt a képviselő-testületnek át kellett esnie néhány gyermekbetegségen. A hibákat nem szeretném felsorolni, de a gondokat és a megoldásra váró feladatokat igen.

HALASZTHATATLAN BERUHÁZÁSOK KEZDŐDTEK

Közismert, hogy '91-ben jelentősen nagyobb összeggel és viszonylag szabadon gazdálkodhattak az önkormányzatok, mint az azt megelőző időszakban. Ennek köszönhetően több olyan beruházást indítottunk el, amelyeket tovább halasztani már nem lehetett.

Elsőként a Dózsa utcai pedagógus szolgálati lakást újítottuk fel, majd a Széchenyi utcában elkészült az útburkolat zárórétege. Nyáron nekiláttunk a kábeltelevíziós hálózat szervezésének, ősszel pedig megkezdődtek az építési munkálatok. Sajnos, a kivitelező szakszerűtlen munkája, valamint más egyéb körülmények miatt a rendszer kiépítése félbeszakadt, és csak 1992-ben fejeződött be. Az új kivitelező a már meglévő hálózatot – a Hírközlési Felügyelet által engedélyezett tervek alapján – átépítette, a még hiányzó vezetékrendszert elkészítette.

Még ebben az évben elkezdődött a tornacsarnok építése, melynek költségeihez az akkori kormány 6 millió forinttal járult hozzá, vállalva a kiadások 40 százalékát. A fennmaradó részt az általános iskolát fenntartó három önkormányzat állta, több mint 9 millió összegben. Decemberre a csarnok épülete tető alá került.

A képviselő-testület döntése értelmében megkezdte a művelődési ház belső rekonstrukcióját, és vizesblokkal való bővítését. Tarthatatlan volt már ugyanis az a helyzet, hogy az épülethez csak külső szabadterei árnyékszék tartozott, vízvételi lehetőség pedig csak a kerti csapból volt. Az épület belső tere a szeszecskák miatt füstös, a fűtés mégis elégtelen volt. A felújítás után itt helyeztük el a könyvtárat is, mert a már központi fűtéssel rendelkező épületben a könyvek állagvédelme jobban biztosított, és kellemes környezetben lehet igénybe venni az olvasószolgálatot is.

'91-ben került sor a körjegyző kinevezésére, valamint az általános iskola és óvoda önálló intézményi válása miatt az igazgatói és az óvodavezetői álláshelyek pályázat útján történő megbízására. Az igazgatói és az óvodavezetői pályázatok ügyében (részben a bevezetőben említettek miatt) hat alkalommal ült össze a fenntartó három községi önkormányzat képviselő-testülete, sikertelenül. A pályázat eredménytelenül zárult, nem találtunk megfelelő személyeket ezekre az állásokra (bizonyára sokan emlékeznek még arra az újságcikkre, amely a Vas Népben jelent meg, s célja a helyi ügy kiszélesítése, ezáltal a képviselő-testületekre való nyomásgyakorlás volt, másrészt szeretne volna az ügyben kezdeményező szerepet vállaló két polgármestert és a körzeti orvost lejártni).

Az egészségügyi alapellátás műszerezettségének javítására 1,5 millió forintot fordítottunk, s ehhez a Népjóléti Minisztérium is adott támogatást.

A képviselő-testület rendeletet alkotott az építési kölcsönök 1991. évi kamatemelése miatt nehézhelyzetbe került családok megsegítésére, melynek során vissza nem térítendő támogatást, illetve kölcsönt folyósítottunk egy éves időtartamra.

1991. évben épült a Sütőde is, amely egy jórészt romos, a faluképet rontó, részben önkormányzati tulajdonú képező épület lebontásából kinyert anyagokból épült. Az ingatlan a képviselő-testület 1992-ben értékesítette a Friss Kft. részére.

Az építészeti hatósági feladatok ellátására Vasszécseny székhellyel igazgatási társulás jött létre, a környező tíz település részvételével. 1991. március 15-től az építési ügyeket helyben bonyolítjuk.

1991. február 15-től elkezdődött a lakossági hulladék rendszeres, kéthetenkénti összegyűjtése, melyet helyi vállalkozó végzett közmegelgedéssel.

Kilencvenegy nyarán megszerveztük a faluorséget. Néhány hónapig jó szándékú emberek felváltva vigyázták a községet, este 10 órától hajnalig járták az utcákat. Csúpan az volt a baj, hogy nem mindenki volt hajlandó feláldozni az éjszakáját mások érdekében, és persze sok nehézséggel is járt az egész, hiszen másnap menni kellett dolgozni, pihenés nélkül.

TORNACSARNOK-AVATÁS, KERESZTÉNY KÖZÖSSÉGI HÁZ ÉPÍTÉSE

1992. január 1-től bevezetésre került a helyi adó. Folytatuk a házilag kivitelezésű járdaépítési programot, melynek keretében több utca szinte teljes hosszában betonozott járőrfelületet

kapott. Természetesen nagyon sok helyen még ma sincs járda, vagy annak állapota nem megfelelő. Nagyon sok munkát adott a betonkockából készült felületek rendbetétele, egy év után mégis úgy néztek ki, mintha hozzá sem nyúltunk volna. Elkészült a Lipárt utca (Ó-szög) és a Gyöngyös utca útburkolatának felületi zárása, és az összes többi önkormányzati úton elvégeztettük a kátyúzást.

Legfontosabb feladatunknak tartottuk a már megkezdett beruházások folytatását, illetve mielőbbi befejezését. Így némi határidőcsúszással ugyan, de elkészült a tornacsarnok, melyet 1992. november 21-én tinnepélyes keretek között avatott fel dr. Pungor Ernő akadémikus. Megtörtént a KTV-hálózat átadása és üzembe helyezése, befejeződött a művelődési ház felújítása.

Az év elején elkészítettük a szennyvízcsatorna-hálózat kiépítésének tanulmánytervét, az év végére pedig átvettük a kiviteli tervdokumentációt, melynek költsége közel kétfélmillió forint volt.

Májusban elkezdte a csatornaépítéssel kapcsolatos lakossági igények felmérését, kezdetben szerény eredménnyel. Nagyon nehezen szánta rá magát a falu erre a roppant költséges, de elodáztatlan közműberuházásra.

Közben újlag kiírása került az iskolaigazgatói és óvodavezetői pályázat, mely most már eredménnyel zárult, amint arról annak idején a Hírlevélben beszámoltunk.

Felvállaltuk az Érdekegyeztető Fórummal, a Földrendező Bizottsággal kapcsolatos és a kárpótlás eredményes lebonyolítása érdekében szükséges teendőket. Árverések előtt sikeresnek mondható egyeztetéseket szerveztünk, információkkal, nyomtatványokkal láttuk el a kárpótlási igénybejelentőket. Minden eszközzel azon voltunk, hogy a törvényben megfogalmazottak maradéktalanul érvényre jussanak.

A képviselő-testület rendeletet alkotott az első lakáshoz jutók támogatására, melyet több mint húsz fiatal házastárs vett igénybe. A támogatási rendszert a tervezett pénzügyi keret jelentős túllépése miatt azonban 1992. december 31-ével le kellett állítani.

A Városgazdálkodási Vállalattal közösen megszerveztük a központi szemétyűjtést. A hulladékgyűjtő edények beszerzését 500 forinttal támogattuk, a gyártótól való közvetlen beszerzés bonyolításával segítettük olcsóbbá tenni a kukák szállításra történő áttárlást. Csaknem háromszáz darab edényt hoztunk Debrecenből, a Pannonpipe ottani gyárából.

Anyagilag is támogattuk az 1992-ben megkezdett Keresztény Közösségi Ház építését, a romos, 150 éves plébánia lebontásánál segítkeztünk.

1992 novemberében újjá indítottuk az „ÜZENET” című helyi lapot, amely folytatása az 1990. október 15-étől szinte havi rendszerességgel kiadott „TÁJÉKOZTATÓ”-nak, illetve a „HÍRLEVÉL”-nek. Az újság előállítás költségeit az önkormányzat vállalta, ezzel is hozzájárulva a helyi tájékoztatás, tájékozottság minél jobb színvonalának eléréséhez.

KÖZHASZNÚ FOGLALKOZTATÁS, TELEKKIALAKÍTÁS

1993. A meglévő kábeltelevíziós hálózaton újabb műholdas adás (DUNA TV) illetve a szombat helyi-műsor vételi lehetőségét teremtettem meg az önkormányzat. Mivel a DUNA TV adását más műholdról sugározzák, még egy parabolaantennát kellett beszerezni a vételhez.

NÉGY ÉV A MÉRLEGEN ♦ BESZÁMOL A POLGÁRMESTER

A '93. évi II. törvény értelmében megkezdődött a részarány-földtulajdon kiosztása, melynek végrehajtásához Földkiadó Bizottság létrehozása vált szükségessé. A bizottság székhelye Vasszécseny lett, és négy községet (Táplánszentkereszt, Tanakajd, Vasszécseny és Csempeköpács) érintett a munkája, több mint ezer részarány-tulajdonossal. A működési költségeket a települések a résztulajdonosok számának arányában vállalták, összesen mintegy 750 ezer forint összegben, melyből 250 ezer forint viszszaigényelhető. Sikertelen olyan személyt találni a bizottság elnöki posztjára, akit a részarány-tulajdonosok elfogadtak, ráadásul szakértője is a területnek. Munkabéréhez a megyei Munkügyi Központ hozzájárult, miután közhasznú munkaként alkalmazta önkormányzatunk az adminisztrátorral együtt.

A közhasznú foglalkoztatás fizikai állományban 1992-ben indult községünkben. Egyrészt az önkormányzat közfeladatait segítő jött létre, másrészt átmeneti munkahelyet teremtett, így módon is csökkentve a munkanélküliséget. Az átlagos létszám 93-ban hét fő volt.

A Széchenyi utcában már 1992-ben megkíséreltük elkészíteni az egykori vasútállomásnál hiányzó járdaszakaszt. Elképzelésünk azonban megghiúsult, mert közben kiderült, hogy a Közüti Igazgatóság kezelésében lévő út mellett csak engedélyezett tervek alapján lehet bármilyen műtárgyat építeni. Mire a terv elkészült, beállt a tél. Kapóra jött viszont az Útalap pályázata, amelyből járdaépítéshez lehetett támogatást kérni. Kértünk és kaptunk is mintegy 790 ezer forintot. A Táncsics Mihály utcában lévő régi csővezeték autóbuszvárót azonban a mélyépítési munkák miatt el kellett bontani, helyére fából készült, csornai cseréppel fedett kis épület került, az önkormányzat fizikai alkalmazottainak kivitelezésében.

A Vörösmarty utcában 17 darab építési teltet alakítottunk ki, amelyekhez nem állt rendelkezésre a megfelelő elektromos teljesítmény. Ezért az ÉDÁSZ-nak mintegy 800 ezer forintot voltunk kénytelenek átadni a fejlesztéshez. A telkeket először a helyi újságban, kizárólag helyieknek hirdettük meg, eredménytelenül. Sikertelenül járt viszont a megyei lapban közreadott felhívás, melyre több szombathelyi család jelentkezett.

GYÓGYSZERTÁR SAJÁT ERŐBŐL, SZENNYVÍZCSATORNA CÉLTÁMOGATÁSSAL

Tárgyalásokat kezdeményeztünk a Megyei Gyógyszertári Központtal fiókgyógyszertár lé-

tesítéséről. A privatizációból fakadó bizonytalanság miatt a vállalat nem talált olyan gyógyszerészt, aki ezt elvállalta volna, így az egyeztetések sora is megszakadt. Egy ismerős tanácsára kerestem meg az Ezerjófi Patika tulajdonosait elképzeléseinkkel. A megbeszélések eredménye megállapodás lett, ez alapján üzemel ma is a fiókgyógyszertár, teljes körű gyógyszerellátást biztosítva. Az üzemeltetés költségeit a fenntartó önkormányzatok állják, csakúgy, mint annak idején a helyiség szakszerű kialakításának összegét is fedezték. A megnyitás 1994. évre húzódott át, mert az engedélyezési procedúra roppant hosszadalmas volt, több mint fél évet vett igénybe.

1993 őszén a parlament elfogadta a szennyvízcsatorna építéséhez benyújtott állami céltámogatási igényünket, melyet Táplánszentkereszt és Tanakajd községekkel közösen pályáztunk meg. Versenytárgyalást írtunk ki a kivitelezési munkákra. A legolcsóbb ajánlat 25 millió forinttal volt kevesebb az öt megelőzőnél, így némi referencia megtekintése után (Szentpéterfa) szerződést kötöttünk az Őrségi Vízügyi és Talajvédelmi Társulattal. A munkálatok a szerződés szerinti ütemben már 1993 utolsó hónapjaiban megkezdődtek és azóta is folynak.

Felújításra került a körzeti orvosi szolgálati lakás és a rendelőben is voltak halaszthatatlan vízvezeték-szerelési munkák.

Év végére elkészült az önkormányzat vagyongatásztára, melyre törvény kötelezett benyújtunk.

Az egész 1993. évi gazdálkodásra rányomta bélyegét az a tény, hogy '91-hez képest roppant módon beszűkülték a pénzügyi lehetőségeink, illetve a bevételeknek már több mint 90 százaléka a közös intézmények működtetésére vagyunk kénytelenek fordítani.

1994 is ennek a szorító ténynek a jegyében kezdődött.

Az Üzenetben folyamatosan számot adtunk az idei év eddigi eredményeiről, melyeket most csak címszavakban említek meg.

KONSZENZUS A KÉPVISELŐK KÖZÖTT

Megalakult a csatornamű-társulat, jó ütemben folytak a csatornaépítési munkálatok, a pénzügyi fedezetet nehezen ugyan, de sikerült előteremteni. Eddig összesen 6,6 km vezeték került lefektetésre, hátra van még egy 1 km-es rész, mely három utcát érint: Lipárt, Arany János és Fasor utca. Így a csőrendszer készültségi foka mintegy 85 százalék, a házi bekötéseknél 88 százalék. A beruházást eddig sikerült úgy finan-

szírozni, hogy az önkormányzatnak hitelt nem kellett igénybe vennie. Amellett, hogy a szennyvízcsatorna-építés ez évben prioritást kapott, néhány dolgot még sikerült kiszorítani a relatíve egyre csökkenő bevételekből. Elkészült a Széchenyi utcában a már régen ígért buszváróépület, a sportkör udvarán WC-blokkot alakítottunk ki, amiben nagyon sok társadalmi munka is van. Az iskolában a fenntartó önkormányzatok költségére vasszécsenyi kivitelezésben tantermet alakítottunk ki, hogy legyen helye a számítástechnikai és nyelvi labornak, melyre az iskola igazgatója több mint 2 millió forintot kért és kapott az OMFB-tól.

Fentiekén túl az önkormányzatnak természetesen gondoskodnia kellett egy sor kötelező feladatról, úgymint szociális gondozás, szociális étkeztetés, közvilágítás, településüzemeltetés stb.

Összefoglalva a négy év önkormányzati működését, azt hiszem, elmondhatjuk: a képviselő-testület nagyjából kiegyensúlyozottan működött, viták, ellentétek természetesen voltak (képviselő és képviselő, polgármester és képviselő[k] között is), de ezek eddig nem mentek a feladatok teljesítésének a rovására, sőt, a legtöbb ügyben konszenzus jött létre a testület tagjai között.

A körjegyzőnek és a Polgármesteri Hivatal munkatársainak is nagy része volt abban, hogy az elmúlt négy évben törvénytörtő határozat nem született, a működésben fennakadások nem voltak, a hivatal összességében szakszerűen látta el a feladatát.

Az önkormányzatok ezt azzal kívánták vizsgáztatni, hogy minden lehető technikai feltevélt igyekeztek biztosítani a hatékony munkához. Köszönettel tartozunk az önkormányzat fizikai alkalmazottainak is, hogy a település üzemeltetési feladatainak végrehajtása során helytálltak, kitartottak, valamint az összes alkalmazottjának, akik a megoldást keresték a felvetődött gondokra, a község fejlődését bármilyen formában előmozdították.

Képviselőtársaim nevében is megköszönöm a választópolgárok négyévi bizalmát, igyekeztünk megfelelni a köz elvárásainak, és annak a csak nehezen szavakba önthető célnak, amiért egyáltalán képviselőket és polgármestert választanak a település élére. Bizonyára követtünk el hibákat és marad hátra még számtalan megoldandó feladat is, de a lényeg az, hogy az 1990-ben letett eskükhöz úgy érzem, sikerült hű maradni, minden igyekezettel a települést szolgálni.

Megtorpedózott telefon(?)

Felháborodva hívott fel telefonon a Matáv Rt. szombathelyi üzemének vezetője. A község lakói közül néhányan felkeresték, és teljesen kisarkítva, elferdítve tállták neki a telefonfejlesztés ügyében kezdeményezett akciót.

A község lakóihoz írt levelet telefaxon elküldtem részére, ezután már nyugodtabb hangon értekezünk. Dancsecs Tibor üzemvezető szerint az általam elindított kezdeményezés telje-

sen felesleges, miután a Vasszécsenyben tervezett telefonfejlesztést egyenlőre a Matáv levette a napirendről. *Tehát 1995. évben nem várható, hogy a hálózatépítési munkák meginduljanak a térségben.* Az üzem vezetője most már csak 1996-97. évre ígéri a bővítést. Szerintem egyébként a *beszerelés költségét jól kalkuláltam.*

Soha, egy percre sem gondoltam és nem is mondtam, hogy ezzel a kezdeményezéssel egyértelműen biztos sikert lehet elérni. De a lehetőségét sem zártam ki, ezért véleményem szerint kár volt az ügyet idő előtt megtorpedózni. Ebből most már egyértelműen következik, hogy Dancsecs Tibort az eddig beérkezett több tucat nyilatko-

zattal teljesen felesleges felkeresnem.

Kérem, jelentkezzenek, akik a Matávot a felhívással kapcsolatban félretájékoztatták, hiszen remélhetőleg ők tudják a módját, hogyan lehet ez ügyben előrehaladást elérni! A helyzet kulcsa az ő kezükben van! Mindentől függetlenül úgy gondolom, hogy továbbra is keresni kell a megoldást telefon-ügyben!

Varga Dezső
polgármester

MEGKÉRDEZTÜK A KÉPVISELŐKET ♦ MEGKÉRDEZTÜK A KÉPVISELŐKET

Bertók Tibor alpolgármester, az Országos Mesterséges Termékenyítő Rt. Szombathelyi Állomásán forgalmazó munkakörben dolgozik.

Hogyan került be a képviselő-testületbe, és miként lett Ön az alpolgármester?

– Akkor még működött a faluban a Független Kisgazdapárt, a szervezet felkérésére és a párt jelöltjeként indultam. Alpolgármester pedig a képviselőtársaim javaslatára lettem, mivel én kaptam a legtöbb szavazatot – ha jól emlékszem 373-at – a faluban. Megválasztásom az első testületi gyűlés napirendi pontjai közé tartozott.

– Mi volt az első olyan hangsúlyos intézkedés, melyet közösen hoztak a képviselő-testület tagjaival?

– Az intézményvezetők, különösen az iskolaigazgató kinevezésével kapcsolatos döntések. Sokáig megoldatlan probléma, s nehéz feladat volt, mivel a három testületnek kellett közös elhatározásra jutni. Végül 1992-ben sikerült befejezni ezt az ügyet. Az első intézkedések közé tartozott a sütőde épületének a kialakítása, a vélt örökösökkel való egyezkedés.

– Véleménye szerint mi okoz-

Nehéz az objektív döntés

ta a legtöbb problémát a képviselő-testület tagjai között?

– A közös testületi üléseken adódtak nézeteltérések, különösen a költségvetések elkészítése idején. A működés elején olyan szépen indult minden, aztán akkor kezdődtek a gondok, amikor Csemeszkopács arra a meredek lépésre szánta el magát, hogy iskoláját, óvodáját... a kultúra házáat felépítse a tornacsarnokunkkal párhuzamosan. Persze érthető az ő helyzetük, de a felső tagozatosok közülük is ide járnak, minket terhel a pénzügyi vonzat.

Sokszor nagyon nehéz volt eldönteni objektíven, hogy ki jogosult szociális támogatásra, különösen egy faluban, ahol ismerik egymást az emberek. A kívülálló mindig másként látja, mint akinek döntenie kell. A kommunikációs eszközök, főként a sajtó, szinte buzdítja a nehéz helyzetben lévő embereket, hogy forduljanak az önkormányzathoz, ott majd megkapják a támogatást. Igen ám, de abból a szűk kis keretből nehéz a valóban rászorultakon segíte-

Bertók Tibor

ni, és mindenki kapni szeretne. A buzdításokra sokan adták be a kérelmüket, nem volt könnyű a szelektálás.

– Képviselőként milyen tapasztalatokat szerzett a falu életéről a négy év során?

– Ha valaki végignézi, akár külső szemlélőként is, szemmel látható eredménye volt a tevékenységünknek. Csak a legnagyobb beruházásokat említem: a tornacsarnok felépítése, a szolgálati lakások felújítása, a művelődési ház felújítása, járdaépítések, új buszvárók készítése, a Keresztény Közösségi Ház támogatása, és a csatornázás, amelyre a 24. órában kaptuk meg a támogatást. Jelentős volt a műszerfejlesztés a háziorvosi szolgálaton belül, oda is pénz kellett.

Természetesen annak is megvolt a nehézsége, hogy valaki képviselő, mert a szabadidőt kellett feláldozni, különösen akkor, amikor a gyűlések késő éjszakáig elhúzódtak.

– Gyakran voltak gyűlések?

– Rendszeresen tartottunk testületi üléseket, eleinte kéthe-

tenként, majd havonta, és rendkívüli összejöveteleket, itt a három testület – Csemeszkopács, Vasszécseny, Tanakajd – együttes gyűléseire gondolok.

– Hogyan ítéli meg a jövő önkormányzatának tevékenységét?

– Talán még nehezebb helyzetben lesz, mint most, mert az állami pénzek mindig kevesebb értékben csörgedeznek a falvakba és általában az önkormányzatokhoz, ugyanakkor az élet egyre drágább. Nagyon nehéz lesz az alapintézményeket üzemeltetni a jövőben, hiába vannak normatívák, eddig sem volt elég. Különösen ott tornyosulnak a problémák, ahol körjegyzőség van.

A jövőt illetően: szeretném, ha bekerülnék a képviselő-testületbe, és ott még alaposabban átgondolt döntések születnének. Például javasolnám, hogy végezzenek környezettanulmányt azokban az esetekben, ahol a szociális támogatás kérdése szóba kerül.

– az –

„Horthy Miklósnak nehezebb volt”

Id. Stöger Jenő

Id. Stöger Jenő nyugdíjas a Független Kisgazdapárt jelöltjeként jutott a képviselő-testületbe négy évvel ezelőtt

– A tanácsrendszer után melyek voltak az első jelei a változásnak a faluban?

– Kicsérélődtek az emberek, és fokozatosan lehetett érezni a fejlődést. Én sokfelé járok az országban, szemmel látható mindenütt a változás. Az utóbbi négy évben több volt a fejlődés, mint az elmúlt négy évtizedben, pedig nagyon szegény az ország.

– Mi volt az első legfontosabb intézkedés, melyet közösen beszéltek meg?

– Az intézményvezetők választása, de régen volt az már, még '92-ben. Sokszor került nehéz helyzetbe a képviselő-testület.

– Megítélése szerint melyik volt a legnehezebb döntés a négy év távlatából?

– Az intézményvezetők, az iskolaigazgató választása körül volt sok vita. Ez lényeges kérdés, mert nem mindegy, hogy ki kerül olyan iskola vezetői posztjára, ahova a három község gyerekei járnak tanulni.

– Mi okozott nézeteltérést a képviselők között, amennyiben volt erre példa?

– Különböbben nem voltak nagy viták, közöttünk legalábbis nem. Inkább az együttes üléseken adódtak problémák, amikor a pénzt kellett elosztani az egyes intézmények működtetéséhez. De Horthy Miklósnak sokkal nagyobb problémái voltak, mert az ország 3/4 része elveszett. Nem?

– Gyerekkora óta itt él a faluban, most

mint képviselő, milyen tapasztalatokat szerzett az elmúlt négy évben?

– Véleményem szerint a képviselő-testület összetétele nem volt megfelelő.

– Ha most képviselő-jelöltként indulna a választáson, mit tenne másképpen?

– Mindig a lehetőségek határolják be a cselekedeteket.

– bea –

Előadás a gombákról

A népfőiskolai tanfolyam keretében november 30-án (szerdán) délután 5 órakor Kalauz József gombaszakértő diavetítéssel egybekötött előadást tart a vasszécsenyi művelődési házban. **Téma:** Vasszécsenyben és a környékén található fogyasztható, illetve mérgező gombák.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Nagy János

A LIPÁRTI TIZENHÁROM

(A Don-i áttörés emlékére)

A kis falumból tizenhármán
vesztek el a háborúban.

Szülő, feleség, testvér várta
őket sokáig, hiába.

Lelkük bolyong a messze tájon ...

Mostanáig temetetlen
a lipárti tizenhárom!

Anyám, amíg élt, imádkozott
fiáért, azt hitte halott.

Életben lehet úr a halál?

Ember testben él igazán?

Lelküket nem őrzi sírhalom!

Ki tudja, nyugszik-e valahol
a lipárti tizenhárom?

Életben tart az emlékezet!

Halott, kit elfelejtene!

Porlad idegenben a testük,

s porlad a csend körülöttük,

és fájdalmas fogságából

most sok év után hazatér

a lipárti tizenhárom.

A hálaadás szent oltárán
gyertyát gyújtunk talapzatán,
hintjük szavaink nefelejtsét,
utódaink se felejtse!

...Áll arany nevük a márványon,
s a holtak közt már nem halott
a lipárti tizenhárom!

Fejezetek a vasszécsenyi római katolikus iskola életéből 1948-ig

1946-ban írta az espereskerületi tanfelügyelő, aki éppen községünk plébánosa, Kis József volt, hogy „az iskolákat mind május 1. után nem látogattam meg, mentségül felhozom a következőket: a felső tagozat évvizára akkor már megvolt.” Ebben az évben a vasszécsenyi szülők kérték az esperest, hogy nagyobb iskolás gyermeküket a mezei munkában felhasználhassák. Ugyanis a községben nem volt közlegelő, s minden gazda külön őriztette állatait, miért is őrző gyerekekre szükség volt.

Tanév közben is elég változó volt országszerte az időbeosztás. Több helyen délelőtti és délutáni egyaránt tanítottak. Pedig a népoktatási enciklopédiák szerint súlyos okok szólnak ez ellen. Télen a világítás rossz, nyáron délután nagy meleg van. Ebéd után pihenés nélkül fárasztó a tanítás. Az iskolai évvizáró jelentések arról tanúskodnak, hogy Vasszécsenyben is 2 félnapos oktatás folyt. Ebben az esetben délelőtti 8–12-ig, délutáni pedig 1–3-ig vagy 4-ig tanultak a gyerekek. A tanórák általában fél óráig tartottak. A heti szünetet csütörtökre tartották. Indoka az volt, hogy pihenjék ki magukat az iskolások a hét közepén, illetve a bárdosi gyerekeknek így nem megerőltető az átjárás. Azonban ahol csak egy tanterem volt, ott nem tartottak heti szünetet a váltakozó oktatás miatt. Ugyanis egyik osztály délelőtti, másik pedig délutáni járt iskolába, s szükség volt a csütörtökre is az óraszám miatt. A tanítónak azonban a heti szünet napja nem jelentett pihenést. Korábban még a vasárnap sem. 1883. évi adat szerint az ismétlődő tanítást vasárnap tartották 2 órában. Az 1900-as években lett azután az ismétlődő oktatás napja a heti szünet (csütörtök). Ekkor külön órarendet készítettek a téli, illetve őszi-tavaszi időszakokra. Télen 7–12-ig, délután pedig 1–4-ig folyt az oktatás. Ősszel-tavasszal viszont csak reggel 7–12-ig, a mezei munkálatok miatt.

A szorgalmi időben tanultakról számot kellett adnia a kisdíáknak. Érdemjegyeiről Előmeneteli Naplót vezettek. Az osztályozás négy érdemjeggyel történt. 1948 őszén rendelt el a minisztérium változást az iskolai osztályozás addigi rendszerében. Az egyes tantárgyak értékelése ezután 7-féle érdemjeggyel folyt. 1950 szeptemberétől tértek át az öt számjegyre. Általában háromszor kaptak a diákok bizonyítványt egy évben: karácsonykor, húsvétkor és év végén. Év közben évközi értesítő-könyvecskébe írták a jegyeket, míg év végén elemi népiskolai bizonyítványt kaptak. Az érdemjegyeket nem számmal, hanem betűkkel írták be. A fokozatok a következők voltak:

- a) az erkölcsi magaviseletnél: dicséretes, jó, tűrhető
- b) szorgalomnál: dicséretes, változó, hanyag
- c) az előmenetelnél: (kitűnő) jeles, jó, elégséges, elégtelen.

A tanév végén nyilvános vizsgát tartottak, ahol egész évi tudásáról adott számot a gyermek. Amennyiben vizsgakötelezettségének nem tudott eleget tenni, vagy sikertelen volt a megnyilatkozása, a szünet végén pótvizsgán vett részt. 1947. augusztus 29-én a lipárti körzeti általános iskolában javító és különbözeti „vizs-

gálatot” tartottak. Megjelentek a tanárok, tanítók, az esperes-plébános valamint az igazgató-tanító, aki az elnöki tisztséget töltötte be. Imával megnyitotta a vizsgát, és felolvasta a tanulók névsorát. Ezután a tanárok átadták az írásbeli tételeket. Pillantsunk bele a jegyzőkönyvbe:

„Gombkötő Angéla tételei számtanból tört szorzása törttel és a kocka térfogata. Horváth Zsuzsannáé német nyelvből mondatok alkotása a testről, számtanból egyenes arány számítás és a téglalap felszíne ...”

Az írásbeli munkák befejezése után a szaktanárok minden egyes dolgozatot átvizsgálva megállapították az érdemjegyeket. Ezután kezdődtek a szóbeli vizsgák. Ismét tételeket kaptak a tanulók. A vizsga végeztével „a tantestület határozataként az elnök kimondja, hogy a javító és különbözeti vizsgára jelentkezett tanulók a követelményeknek megfeleltek, és felsőbb osztályba léphetnek. Ezután az elnök imával a vizsgát bezárta.”

AZ OSZTÁLYOK FELSZERELTSÉGE, TANANYAG

Az 1868. évi 38. törvény kötelezte a községeket, hogy „minden szükséges és elegendő számú taneszközökkel” felszereljék iskolájukat. Az iskolát táblákkal, földgömbbel, térképpel, természetrajzi ábrákkal, a legszükségesebb taneszközökkel kellett ellátni. Az oktatáshoz szükséges segédeszközök fajtáit, számát a VKM fokozatosan növelte. Az 1877. évi tanterv megjelenése után már a legkülönbözőbb mozgatható szemléltetőtáblák és egyéb eszközök alkalmazásával igyekeztek hozzáférhetőbbé tenni az ismeretanyagot.

Minden iskola leltározta ingóságait, alapléltárat készített minden olyan tárgyról, amelynek értéke a 2 aranykoronát meghaladta és gyors elhasználódásnak nem volt kitéve.

A 19. századi iskola felszereltségéről részletes információink nincsenek községünkben. Egy 1883-as jegyzőkönyv annyit említ meg, hogy szabályszerűnek találta a leltárt. Első adatunk 1903-ból származik. A vasszécsenyi közbirtokosság jegyzőkönyvében olvasható, hogy a községbíró az iskolaszék azon kérelmét terjesztette a közbirtokosság elé, miszerint az iskola részére megvásárolt szemléltetőeszközök és felszerelés 80 Korona értékben fedezze az úrbérés gazdák pénztárából. A felszerelés állt 1 földgömbből, 1 Európa-térképből, természetrajzi ábrákból, falitáblákból, 2 db gazdasági tanítási tervből, 1 Vas vármegye térképéből és 1 db „pököládából”.

(Folytatjuk)

Készítette: Bertók Edina, a Vas megyei és a szombathelyi Püspöki Levéltárban végzett kutatásai alapján 1992–1993-ban.

Hobbivarrónók, figyelem!

BURDA szabó-varró tanfolyam indul megfelelő létszámú jelentkező esetén a tanakajdi művelődési házban. A költség várhatóan 6000–6500 forint.

Bővebb információt a művelődési ház vezetője, dr. Prenner Józsefné ad.

Eredményeikről, tervekről

Futballcsapataink félidőben

Az ificsapat edzője augusztus óta Simon Miklós. 1989-ben és 1991-ben a mostani felnőtt csapatbeliek edzője volt, velük jó eredményeket ért el.

– Milyen összetételű az ificsapat?

– A jelenlegi játékosállomány valamivel gyengébb képességű, mint az előző, de megfelelő edzőmunkával ellensúlyozni lehet a hibákat, hiányosságokat. Sajnos, az eddigi eredményeink gyengék, talán amiatt, hogy a társaság nem szokott még össze. Augusztustól hetente kétszer tartottunk edzést, melynek látogatottsága 70 százalék körül volt. Erőnlétben, valamint taktikailag és technikai szempontból is rengeteget kellene javulni ahhoz, hogy megfelelő eredményeket érjünk el.

A játékosok 15–17 évesek, ellenfeleink sokszor szerepeltetnek megengedett túlkorosakat is, és ebben az életkorban még 1–2 év korkülönbség is sokat számít.

– Melyek a távolabbi tervek?

– Amennyiben a téli időszakot megfelelően kihasználjuk, úgy tavaszra várható a javulás. Távolabbi terveink? A mi esetünkben az, hogy minél több jó játékos kerüljön az első csapatba.

Geicsnek László már egy idényt végigküzdött a felnőtt csapattal. Az egyik csütörtöki edzésen a tornacsarnokban beszélgettünk.

– Másfél év után összetételében, technikailag mennyit változott a csapat?

– A rangsorban szám szerint a 11. helyen állunk, de nyugodtan lehetnénk a második vagy a harmadik helyen is. Ezt szerénység nélkül állíthatom. Aki ismeri a csapatot, tudja, hogy felvesszük a versenyt a jelenlegi elsőekkel. Igazolja ezt, hogy a tavaszi szezon végén az 5. helyen végeztünk, tizenegyszer győztünk, egyszer veszítettünk és négyszer döntetlen lett az eredmény.

A jelenlegi helyzetünkön még sokat változtatnak a hátralévő mérkőzések. Sajnos, a góllövésével és a szerencsével hadilábon áll-

lunk. A sérülések miatt sokszor kerülünk problémás helyzetbe.

– Mennyien látogatják az edzéseket?

– Az ősz folyamán átlagosan 70 százalékos a látogatottság. Ebben közrejátszik az, hogy vannak, akik két vagy három műszakban, illetve külföldön dolgoznak, mások még tanulnak. Az előkészítő időszakban az őszi idény előtt hetente kétszer tartottunk edzést, most egyszer, a tornacsarnokban.

– Ha hirtelen több játékost kellene pótolni, nem okozna gondot?

– Megítélésem szerint ügyes játékosok ígérkeznek utánpótlásnak. Az ificsapatból pótolnánk.

– Milyen a csapat erőnléte?

– Meghatározó, hogy kik tudnak rendszeresen edzésre járni, és lényeges, hogy ki nek milyen az alapfizikuma. Az őszi szezon elején voltak problémák, főként a mérkőzések utolsó húsz percében meglátszott, hogy esetenként erőnléti hiányosságról vagy fáradtságról van szó. Több játékosnál mutatkozott ez akkor, és nem volt megfelelő létszámú cserejátékosunk a sok sérülés miatt.

– Milyen tervekkel indulnak a tavaszi szezonnak?

– Ha ebben az összetételben maradunk, akkor nyugodtan végezhetünk az első hat hely valamelyikén. 1993 őszén az első helyen kezdtünk, attól most egy kissé messze állunk. Azóta kicserélődött a társaság, és a sérülések miatti hiányosságok meglátszanak az eredményeinken.

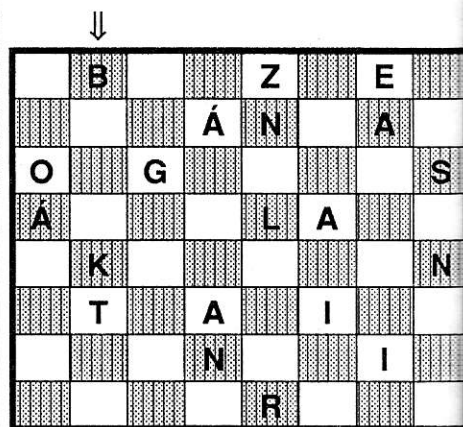
– Véleménye szerint hol, miben lehetne javítani?

– Talán az eredményességen. A sérülésekről senki sem tehet. A játékosok maximálisan kihasználják a lehetőségeket, az edzéseken sincsen lazsálás. Ha valaki fáradt, megbeszéljük. Megérttem, nem lehetünk minden nap egyformán fittekek. Nem teszünk kivételeket, a futball csapatjáték, ahol nagy szerepe van a lelkesedésnek.

Rejtvény –
huszárlépésben

Az alábbi sakktáblán betűket találtak sakktáblák helyett. Ha a megjelölt betűtől kiindulva a huszárlépés (lóugrás) szabályai szerint haladtok, eredményül egy magyar író nevét olvashatjátok. Ki az író? Írjátok le az életrajzában legfontosabb adatait. Milyen könyveket olvastatok a szerzőtől? Soroljátok fel néhány könyvcímét!

Beküldési határidő: december 15. Cím: Községi Könyvtár, Táncsics u. 5.

Az októberi számban feladott találos kérdések rejtvény helyes megfejtése: 1. Bajusz; 2. Ajtó; 3. Lószőr; 4. Ablak; 5. Takaró; 6. Olló; 7. Nap.

Az első betűk összeolvasva: Balaton.

A feladványban kértük, hogy írjatok néhány gondolatot a megfejtett tőről. Akik csak a rejtvényt fejtették meg, 50 forintos Téka könyvvásárlási utalványt nyertek: Simon Anett, Székér Eszter, Székér Nikolett, Sarang Viktor, Sarang Richárd, Mórincz Péter, Mórincz Norbert, Horváth Eszter.

100 forint értékű könyvvásárlási utalványt nyertek: Dávid Katalin, Németh Gábor, Takács Tímea, Szép Eszter, Varga Réka, Tóth Boglárka, Kontics Péter, Kontics Sándor, Káldy Veronika, Káldy Nóra, Greffer Szabolcs, Greffer Krisztián, Kalmár Zoltán, Kalmár Roland, Oreovecz Mónika, Csaba Attila, Balassa Bernadett, Sövegjártó Andrea, Bertók Katalin, Horváth Katalin, Molnár András, Molnár Eszter, Papp Katalin, Papp István.

ÉRTESÍTÉS

A gyógyszerár helyettesítési gondok miatt november 21.–december 16-ig zárva lesz. A nyitva tartás december 19-től a szokott időben (naponta 9.30–12.30 óráig) folyamatos lesz.

A lakosok türelmét és megértését kéri
Weszélits Péter gyógyszerész

Labdarúgás

Pannónia-Vasszécseny 1:1, Vasszécseny-Nemeskolta 0:0, Latex-Pamut-Vasszécseny 1:0, Vasszécseny-Vép 1:2.

FALUSI SPARTAKIÁD

Teke

A női csapatok az 5. és a 7. helyen végeztek a megyei döntőben Szombathelyen.

A férfi csapatok a selejtezőben elért 2. és 3. helyezéssel nem jutottak be a megyei döntőbe.

Asztalitenisz – megyei döntő

A vasszécsenyi válogatásban az alábbi helyezéseket érték el a résztvevők.

Női csapat: 1. Kontics Sándorné, Szandiné Pungor Kornélia

Női páros: 3. Kontics Sándorné–Szandiné Pungor Kornélia

Női egyéni: 2. Szandiné Pungor Kornélia, 3. Nagy Renáta

Férfi csapat: 1. Dr. Káldy János, Lőrinczy György

Férfi páros: 1. Dr. Káldy János–Lőrinczy György, 3. Sövegjártó János–Takács Miklós

Férfi egyéni: 1. Lőrinczy György, 2. Dr. Káldy János

Vas megye falusi spartakiád végeredménye

1. Vasszécseny	103 pont
2. Lukácsháza	100 pont
3–4. Répcelak	56 pont
3–4. Torony	56 pont
5. Ják	43 pont
6. Nagysimonyi	36 pont

• VASSZÉCSENYI ÜZENET • ÖNKORMÁNYZATI LAP • Megjelenik havonta. Felelős kiadó: VARGA DEZSŐ polgármester. Készült a SiK BT. gondozásában. Felelős szerkesztő: SIMON ERZSÉBET. Szerkesztette: CZETTER BEATRIX. Szövegszerkesztés: SZÜV Typo-team. Nyomdai munkák: HORVÁTH FILMNYOMÓ • Nytsz: B/PHF/1198/VA/1993.